

Hrozí nám globálny sanitarizmus?

Wojciech Golonka

12. júla 2021 ✚ Spoločnosť ✚ Koronavírus

Zdroj: Flickr

Svetová zdravotnícka organizácia (WHO) zriadila skupinu odborníkov, ktorá mala zhodnotiť doterajšie opatrenia podniknuté proti pandémie COVID-19, avšak namiesto ich zhodnotenia sme dostali viac-menej všeobecný dokument požadujúci vytvorenie gigantického zdravotného orgánu, ktorý by mal moc nad vládami.

Od začiatku krízy už uplynulo poldruha roka a natíska sa tak logická otázka: sme dnes múdrejší, pokiaľ ide o príčiny a perspektívy pandémie? Nie sme. Experti predpovedajú ďalšie vlny, vlády uvažujú o ďalších lockdownoch, rodičia, deti a študenti si stále nie sú istí režimom výučby po prázdninách a hlavnou témou médií je variant delta – ďalšia tvár koronavírusu. Covid-19 je naďalej všadeprítomný, rovnako ako neistota, avšak oficiálny medzinárodný audit tejto problematiky zverejnený 12. mája uvádzajúci príčiny a vyhliadky zostal u nás bez povšimnutia. Pritom je nad čím sa zamyslieť, pretože *správa Aby bol covid-19 poslednou pandemiou* (Make it the Last Pandemic) predpokladá zavedenie epidemiologického orgánu v našej krajine prostredníctvom WHO a predovšetkým zavedenie zárodku svetovej vlády.

Nezávislí a nestranní

V máji 2020 Svetové zdravotnícke zhromaždenie (WHA), čiže delegácia členských štátov Svetovej zdravotníckej organizácie (WHO), poverilo generálneho riaditeľa WHO, aby vypracoval nezávislý a nestranný audit týkajúci sa medzinárodnej odpovede na covid-19. Účelom auditu bolo taktiež zhrnúť skúsenosti z covidovskej krízy s cieľom v budúcnosti efektívnejšie zvládať pandémie. Tomu by teoreticky mali slúžiť odporúčania formulované v správe pod utopickým názvom *Aby covid-19 bol poslednou pandemiou*.

Skôr než sa bližšie pozrieme na obsah auditu, stojí za to venovať pozornosť autorom zoskupeným pod pompéznym názvom *Nezávislý panel*. V rozpore so zásadami nestrannosti bol riadiaci výbor auditorskej skupiny, vrátane činností WHO, vybraný samotným generálnym riaditeľom tejto organizácie Tedrosom Adhanom Ghebreyesusom. Rada – Helen Clarková, bývalá premiérka Nového Zélandu, a Ellen Johnsonová-

Sirleafová, bývalá prezidentka Libérie a nositeľka Nobelovej ceny za mier – potom bola doplnená ďalšími desiatimi expertmi. Možno si pri tom položiť otázku: čo vlastne znamená „odborník“ v oblasti prevencie pandémie?

Pretože aké kompetencie v tejto oblasti má napríklad 83-ročná prezidentka Johnsonová-Sirleafová, ktorej profesionálna kariéra je v bankovom sektore a vo všeobecnej politike? Čo má svetu čo povedať Aya Aya Chebbiová, ktorá je na oficiálnej webovej stránke panelu označená ako „diplomatká, panafrická aktivistka a feministka“, ktorej hlavným životným úspechom bolo zapojenie sa do arabskej revolúcie ako „politická blogerka“?

Samozrejme, že členmi panelu boli aj lekári a kompetentní vedci. Otázkou však je, do akej miery sú nezávislí? Sú tam o. i.: Michel Kazatchkine, ktorý v roku 2012 odstúpil z funkcie riaditeľa Globálneho fondu na boj proti AIDS, tuberkulóze a malárii (Globálny fond) v súvislosti s obvineniami zo zlého riadenia, nekompetentnosti a korupcie v organizácii; Mark Dybel – americký špecialista na AIDS, odchovanec Anthonyho Fauciho, ktorému vďačí za svoju veľkolepú kariéru, a ktorý je údajne jeho nespochybniteľným mentorom v covid-19; Čung Nan-šan (Zhong Nanshan), významný čínsky pneumológ a zároveň člen Komunistickej strany Číny, ktorá rezolútne odmieta akúkoľvek kritiku vypuknutia epidémie vo Wu-chane a za tvrdenia o možnom laboratórnom pôvode a úniku koronavírusu dokonca v režimových médiách hrozí jadrovou odvetou.

Otázkou tiež je, do akej miery je správa expertov analyticky a vedecky neustranná, ako to požadovalo Svetové zdravotnícke zhromaždenie, keďže je jasne poznačená politickou angažovanosťou vo veci Agendy OSN pre „Trvalo udržateľný rozvoj 2030“ a zelenej dohode, ktorých realizáciu dokonca považuje za nevyhnutnú podmienku na zabránenie ďalším pandemiám v budúcnosti (s. 11 správy).

Politicky korektné problémy

Čo sa týka obsahu samotnej správy, na prvý pohľad je zarážajúci všeobecný dôraz na politickú korektnosť a zároveň ignorovanie hlavných problémov. Z auditu sa dozvedáme, že 10 miliónov mladých dievčat je v dôsledku pandémie ohrozených predčasným sobášom, ale chýba odhad rozsahu nadmerného počtu úmrtí na svete v dôsledku ochromenia vnútroštátnych zdravotníckych služieb, či duševných porúch detí a dospievajúcich spôsobených ťaživými obmedzeniami. Audit sa vôbec nezaobera účinnosťou, legitímnosťou a legálnosťou masívne uplatňovaných obmedzení, ktoré, ako vieme, ničia aj hospodárstvo; nezmieňuje sa o rozporuplných zdravotných smerniciach, ale za dôležité považuje otázky ekonomických, pohlavných (genderových?) i etnických (rasových?) nerovností, ako aj princíp nedefinovanej inkluzívnosti – akoby tieto problémy mali niečo spoločné s epidemiológiou, virológiou alebo imunológiou. Prehľadám? „*Panel poznamenáva, že covid-19 bol pandemiou nerovnosti a nespravodlivosti. (...) Nerovnosť bola určujúcim faktorom vysvetľujúcim, prečo mala pandémia covid-19 taký rôznorodý vplyv na životy a živobytie ľudí.*“ (s. 43 správy).

Vysvetlenie je nasledovné: chudobní si nemôžu dovoliť pokojne sedieť doma počas lockdownu, pretože musia pracovať a keďže pracujú, lockdowny a reštrikcie sú neúčinné. Zbožné želanie, ktoré s realitou nemá nič spoločné, pretože zatiaľ čo „chudobní“ Poliaci museli počas lockdownu pracovať, čo ho údajne robilo neefektívnym, bohatí Švajčiari lyžovali na zjazdovkách, ktoré v ich krajine neboli uzavreté. Nehovoriac už o tom, že mnohé africké krajiny sú pod celosvetovým priemerom úmrtí na covid na milión obyvateľov, na

rozdiel od krajín G7, ktoré, žiaľ, lámu rekordy v úmrtnosti.

Bez toho, aby si autori správy lámali hlavu nad týmito skutočnosťami, dospievajú k záveru: aby v budúcnosti neboli pandémie, potrebné sú lockdowny. A aby boli lockdowny účinné, každá domácnosť potrebuje dostatočný príjem. Univerzálny garantovaný základný príjem?

Bez ohľadu na budúcnosť je najdôležitejšie predovšetkým potlačiť súčasnú pandémiu. Preto skupina expertov odporúča (str. 13) stanoviť konkrétne stratégie a časový plán na dosiahnutie požadovaných cieľov, ako keby zastavenie prenosu koronavírusu bolo otázkou iba realizácie precízneho harmonogramu opatrení.

V praxi to znamená rozhodné uplatňovanie tvrdých reštrikcií na celej zemeguli, zavedenie prísnej sanitárnej izolácie a dohľadu (podľa čínskeho vzoru?), očkovanie celého ľudstva, obrovské finančné výdavky pre Svetovú zdravotnícku organizáciu a podstatné zvýšenie jej kompetencií (s. 14 správy). Znovu prehánam? „*Treba systematicky a prísne uplatňovať nefarmaceutické opatrenia v oblasti verejného zdravia v každej krajine v rozsahu, ktorý si vyžaduje epidemiologická situácia.*“

Panelisti zrejme vôbec nečítali štúdie sumarizujúce dopady a efektívnosť „nefarmaceutických opatrení v oblasti verejného zdravia“ (napr. Stanfordova univerzita), nehovoriac o zázrakoch prírody, ako sú Florida a Texas. Ďalej: „*Krajiny G7 by sa mali zaviazat, že poskytnú 60 % z 19 miliárd dolárov (bagatel!) potrebných v roku 2021 na ACT-A (akcelerátor výskumu a výroby WHO) pre vakcíny, diagnostiku, terapie a posilnenie zdravotníckych systémov, zatiaľ čo zvyšok rozpočtu budú financovať ostatné krajiny G20 a ďalšie krajiny s vysokými príjmami.*“ Z tohto dôvodu experti navrhujú vytvorenie účinnej formy výberu príspevkov na takéto opatrenia udržateľného globálneho rozvoja podľa finančných možností každej krajiny.

„Pandémia, to som ja!“

Drastické zvýšenie povinných platieb do WHO má byť sprevádzané aj rozšírením legislatívnych a výkonných právomocí samotnej inštitúcie, čiže udelením jej reálnych právomocí, hoci tieto odporúčania sú nejasne formulované: „*Zamerať mandát WHO na normatívne, prevádzkové a technické pokyny (...). Posilniť vedúcu, zvolávaciu a koordinačnú rolu WHO v rôznych aspektoch urýchlenej reakcie na pandémiu (...). Zabezpečiť dostatočné finančné a materiálne zdroje pre kancelárie WHO v jednotlivých krajinách, aby boli schopné reagovať na technické požiadavky jednotlivých vlád v súvislosti s podporou prevencie pandémie a reakcie na ne vrátane podpory budovania pevných, spravodlivých a integrovaných zdravotníckych systémov a zdravšej populácie.*“ (s. 49 správy).

Zdroj: PixaHive

Takže lokálne kancelárie WHO majú byť superministerstvami zdravotníctva a starostlivosti o obyvateľstvo, samozrejme financované z peňazí daňových poplatníkov. Znovu prehánam? Odporúčania auditu idú ešte ďalej: „*Hlava štátu (sic!) ako aj vláda by mala menovať národného koordinátora pandémie, ktorý bude podliehať najvyšším vládnym orgánom a riadiť všetky vládne kroky pri príprave na pandémiu, ako aj reakcie na ňu.*“ (s. 59 správy). Inými slovami – bude to najvyšší epidemiológ postavený nad všetky národné inštitúcie s plnou pandemickou mocou, ktorý v našich podmienkach bude podliehať maximálne predsedovi vlády, pán lockdownov a najprísnejších reštrikcií, ktorý by mohol parafrázovať kardinála Richelieua: „**Pandémia, to som ja!**“ Kto bude tento človek, ak nie verný vykonávateľ normatívnych rozhodnutí prijímaných bez najmenej kontroly nášho štátu a v praxi zhora vnucovaných WHO, ktorá počas aktuálnej pandémie neraz menila názor, napríklad v prípade PCR testov?

Autori správy však do celej tejto masy utopických a totalitných tendencií zahrnuli niekoľko tvrdení, ktoré, ak by sme ich brali doslovne, predstavujú vážne obvinenia voči Svetovej zdravotníckej organizácii: „*Spôsob, akým je v súčasnosti financovaná WHO, má vážne dopady na kvalitu a efektivitu organizácie. Jej neisté financovanie je hlavnou hrozbou pre integritu a nezávislosť jej práce.*“ (s. 48 správy). Naznačujú azda autori auditu korupciu vo Svetovej zdravotníckej organizácii? Ak áno, potom kto koho korumpuje a s akým cieľom? Túto zaujímavú tému, bohužiaľ, ďalej nerozvíjajú, dôrazne však odporúčajú „*posilniť moc a nezávislosť generálneho riaditeľa o. i. aj zavedením sedemročného funkčného obdobia bez možnosti opätovného zvolenia. Rovnaký princíp by mal platiť pre regionálnych riaditeľov.*“ (s. 49 správy).

Na týchto podozreniach však niečo bude, keď „prioritou by mala byť kvalita a efektívnosť ľudských zdrojov na všetkých úrovniach WHO a odpolitizovanie prijímania pracovníkov (najmä na vedúce pozície) uplatňovaním kritéria zásluh a zodpovedajúcich schopností.“ Veď to nenapísal Donald Trump –, ktorý, pripomeňme si, požadoval vyšetriť podozrenie korupcie a krytia Číny Svetovou zdravotníckou organizáciou –, ale autori presiaknutí politickou korektnosťou a horliví vyznávači globálnej agendy.

Svetový zdravotný orgán?

„Nezávislý panel“ zároveň požaduje vytvorenie stáleho dozorného orgánu WHO v podobe Rady pre globálne zdravotné hrozby, ktorá má plniť „klúčovú rolu“ v boji proti pandémie. „*Pandémia však ukazuje, že takýto orgán je už dlho potrebný.*“ (s. 46 správy). Má ísť o akéhosi dvojníka WHO? Skôr pôjde o dozornú radu, ktorá *de facto* odoberie členským štátom možnosť dohľadu nad touto organizáciou. Rada „by zabezpečovala politické vedenie na vysokej úrovni a dbala o to, aby pandemická prevencia, pripravenosť a aktivita slúžili v dlhodobom horizonte vízii sveta bez pandémie.“ Zavádzajúce dokonca aj v origináli, ale jednoduché vo svojej podstate: „*Už žiadna pandémia!*“ ale zato: „*Viac globálnej politiky!*“

Ako súvisí návrh „politického vedenia“ s obvineniami zo spolitizovania WHO? „*Rada bude inkluzívnym a legitímnym hlasom orgánu schopná využívať mechanizmy zodpovednosti a umožňovať prístup k financovaniu na zabezpečenie pripravenosti, ako aj zaistenie pohotovosti na národnej, regionálnej a globálnej úrovni.*“ (s. 46 správy). Inak povedané: ide o zriadenie svetového zdravotného orgánu, ktorý bude môcť trestať rebelantov („mechanizmus zodpovednosti“), kým poslušným umožní čerpanie úverov bez krytia („prístup k financovaniu“). Mimochodom, treba dodať, že podobné centralizované globálne riadenie pandémie znemožní porovnanie účinnosti rôznych stratégií v oblasti

ochrany zdravia medzi regiónmi uplatňujúcimi tvrdé obmedzenia a regiónmi uplatňujúcimi iba mäkké odporúčania, keďže tento jednotný systém sa sám bude snažiť odstrániť všetky stanoviská odlišujúce sa od jedinej legitímnej „vízie sveta bez pandémie“.

Rada má vzniknúť na základe medzinárodnej zmluvy. Jej zloženie z 18 osôb (s. 72 správy) v tomto prípade nie je úplne inkluzívne (v rade pozostávajúcej z troch osôb musí byť aspoň jedna žena; nie je však známe, či môže ísť aj o transrodovú ženu; na druhej strane limity pre nebinárne osoby boli úplne opomenuté...), predpokladá iba desiatich zástupcov všetkých kontinentov alebo oblastí sveta, troch zástupcov spoločností (ktoré z veľkého množstva?), troch zástupcov súkromného sektora (čiže lobistov z Big Pharmacy; veď koho užitočnejšieho by bolo možné pozvať do takejto rady? No dobre, lobistov a bankárov), ako aj „dvoch prominentných globálnych občanov či expertov“, čo dosť dobre prezrádza utopické a symplicistické myslenie autorov, pre ktorých by experta mohol rovnako dobre nahradiť imaginárny „významný globálny občan“, čo v praxi znamená rozpoznateľná celebrita, nekriticky oddaná globalistickej agende. V každom prípade zabudnime na možnosť akéhokoľvek vplyvu na takýto orgán vybavený globálnou mocou, o obyčajnej kontrole ani nehovoriac.

Zdroj: Pixabay

Pri čítaní podobných myšlienok nemôžeme nespomenúť prorocké slová Jacquesa Attaliho, poradcu francúzskych prezidentov, politického komentátora a predovšetkým vytrvalého prívrženca založenia svetovej vlády s hlavným mestom v Jeruzaleme, ktorý v článku zo 6. mája 2009 vo francúzskom týždenníku *L'Express* v materiáli s výstižným názvom *Strach nás posúva dopredu*, pri príležitosti epidémie vtácej chrípky napísal: „Rozpútaná pandémia by mohla vyvolať jednu z týchto konštruktívnych obáv. (...) Ak je epidémia dostatočne závažná, čo je možné, pretože ide o chorobu prenášanú človekom, bude mať celoplanetárne dôsledky: hospodárske i politické (...). Väčšia pandémia potom oveľa účinnejšie než akýkoľvek humanitárny alebo ekologický diskurz, privedie ľudí k potrebe altruizmu, aj keď bude zisťný (filantrokapitalizmus, ktorý zarába na charite). A dokonca – v čo určite dúfame – ak táto kríza nebude príliš vážna, nemali by sme zabudnúť vyvodiť z nej dôsledky (čo sme v prípade hospodárskej krízy neurobili) a zaviesť mechanizmy prevencie a kontroly, ako aj proces udržateľnej distribúcie liekov a vakcín pred ďalšou pandemiou, ktorej sa určite nevyhneme. Na to bude treba zaviesť svetovú políciu, organizovať svetové zásoby a zaviesť svetové dane. A vtedy oveľa rýchlejšie, než z ekonomických dôvodov, položíme základy skutočného svetového poriadku.“

Ťažko nájsť lepší komentár k jednotlivým riešeniam navrhovaným v správe „Nezávislého panelu“ a k tomu, čo by v skutočnosti mala predstavovať požadovaná Rada pre globálne zdravotné hrozby.

Paradox hraničiaci s hlúposťou

Pôvodnou myšlienkou auditu bolo navrhnúť prospešné riešenia na základe analýzy doterajších skúseností s pandémiou. Autori navrhli reálne riešenia – základy svetovej vlády. Urobili to bez akejkoľvek hĺbkovej analýzy súčasnej pandémie bez ohľadu na fakty a existujúce vedecké štúdie. Naivne a apriórne predpokladajú, že na to, aby sme sa vyhli budúcim pandémiám, stačí urobiť pár vecí: zaviesť celosvetový systém segregácie a hygienického dozoru, zaočkovať celú zemeguľu, vytvoriť fondy na odstránenie ekonomických nerovností atď. Vôbec si však nekladú otázku, ako došlo k súčasnej pandémie – čiže, ako sa jej dalo predísť! Splnila Čína riadne svoje povinnosti a okamžite nahlásila novú epidémiu? Splnila WHO svoju úlohu globálneho sanitárneho prieskumníka? Aké boli pozitívne a negatívne účinky konkrétnych sanitárnych opatrení? Vedci ako prof. Peter Hotez, profesor virológie a molekulárnej biológie na Baylor College, zdôrazňujú: „**Ak úplne nepochopíme pôvod covid-19, budeme mať covid-26 a potom covid-32.**“

Namiesto zodpovedania skutočne dôležitých otázok správa do omrzenia opakuje všeobecné frázy typu: „*Niektoré krajiny postupovali dobre, iné nie,*“ nekonkretizujúc, o ktoré krajiny ide. Pri čítaní dokumentu má človek dojem, že ak je niekto vinný za pandémiu, sú to bližšie nešpecifikované krajiny, ktoré sa riadne neangažovali v sanitárnom tanci škriatkov, alebo sa nechcú deliť o svoje financie s chudobnejšími krajinami. Neexistuje ani zmienka (nehovoriac o diskusii) o tom, či existujú účinné formy liečby, a teda prevencie covid-19 – a pritom o všetkých týchto otázkach sa už mesiace vedú živé vedecké diskusie, podložené analýzami a štúdiami uznávaných vedcov, ktorých mená však sotva nájdeme na zozname odborníkov, s ktorými sa „panel“ radil.

Nadutosť téz autorov vyjadrujúcich skôr globálnu sanitárnu ideológiu než zdôvodnené vedecké postoje, by bola smiešna, nebyť rozsahu a dosahu zmien požadovaných na základe svojich *petitio principii*; a taktiež faktu, že ich prvé závery sa už začínajú realizovať v praxi. Krajiny G7, ktoré sa nedávno stretli v Cornwalle, oznámili zámer financovať miliardy vakcín pre chudobné krajiny a tiež sa dohodli na jednotnej celosvetovej dani z príjmu právnických osôb vo výške minimálne 15 %. Inou otázkou je, ako chce G7 prinútiť suverénne štáty, aby reformovali svoje daňové systémy. Treba však mať na pamäti, že okrem globálneho zabezpečenia výberu daní z príjmu právnických osôb ide o dôležitý krok k vytvoreniu potenciálneho finančného zdroja pre globálne vládne inštitúcie. V budúcnosti bude stačiť stanoviť na tento účel primeraný percentuálny podiel z vnútroštátnej dane z príjmov právnických osôb, ako je to napríklad v prípade rozpočtu EÚ financovaného z vnútroštátnych DPH.

Pri opise nezrovnalostí tejto správy v žiadnom prípade netvrdím, že WHO nepotrebuje zmeny, že covidová kríza by nás nemala ničomu naučiť, ani že v tejto správe nie sú aj dobré postrehy, alebo že delenie sa bohatých s chudobnými o vakcíny je formou sprisahania (hoci v reálnej politike neexistuje nezištnosť). Nemožno však nechať bez povšimnutia fakt, že hoci členské štáty zaviazali Svetovú zdravotnícku organizáciu vypracovať dôkladný audit týkajúci sa pandémie, miesto toho **vznikla nevedecká propagandistická brožúra**, ktorá spolu s peknými farebnými obrázkami ľudí v rúškach predkladá politický program globálnej agendy vedúci v konečnom dôsledku k oligarchickej svetovej vláde ako jedinej alternatívy, ktorá nás privedie do sveta bez pandémie.

Nuž, svetová vláda možno vznikne tak či tak, ale ak niekto skutočne verí, že zrieknutie sa zvrchovanosti nás čarovným prútikom vyvedie z ľudskej reality slzavého údolia a privedie do krajiny oplývajúcej mliekom a medom, v ktorej bude navždy zažehnané nebezpečenstvo chorôb a my vďaka tomu budeme definitívne zbavení bremena utrpenia a smrti, je naivný, ba nebezpečný hlupák odtrhnutý od faktov. Vznik takto chápanej **Rady pre globálne zdravotné hrozby** nie je vôbec v našom záujme a nemali by sme sa ponáhľať s ratifikáciou medzinárodných zmlúv, ktoré by ju v blízkej budúcnosti mohli ustanoviť. Pretože ešte treba vykonať dôkladný audit globálnej krízy covid-19 a zodpovednosti jednotlivých subjektov.

© **Všetky práva vyhradené - prevzaté z poľského týždenníka *DoRzeczy*.**

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/hrozi-nam-globalny-sanitarizmus/>